

Dziennik Urzędowy C 164

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56
8 czerwca 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2013/C 164/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 156 z 1.6.2013..... 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 164/02

Sprawa C-625/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Rozwój kolei wspólnotowych — Dyrektywa 91/440/EWG — Artykuł 6 ust. 3 i załącznik II — Dyrektywa 2001/14/WE — Artykuł 14 ust. 2 — Brak niezależności prawnej zarządcy infrastruktury kolejowej — Artykuł 11 — Brak planu wykonania — Niepełna transpozycja) 2

2013/C 164/03

Sprawa C-103/11 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Systran SA, Systran Luxembourg SA (Odwołanie — Artykuł 225 ust. 1 WE, art. 235 WE i art. 288 akapit drugi WE — Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty Europejskiej — Ocena pozaumownego charakteru sporu — Właściwość sądów wspólnotowych) 2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2013/C 164/04	Sprawa C-202/11: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgia) — Anton Las przeciwko PSA Antwerp NV (Swobodny przepływ pracowników — Artykuł 45 TFUE — Spółka mająca siedzibę w regionie obowiązywania języka niderlandzkiego Królestwa Belgii — Obowiązek sporządzania umów o pracę w języku niderlandzkim — Umowa o pracę o charakterze transgranicznym — Ograniczenie — Brak proporcjonalności)	3
2013/C 164/05	Sprawy połączone C-274/11 i C-295/11: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 kwietnia 2013 r. — Królestwo Hiszpanii, Republika Włoska przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Jednolity patent — Decyzja upoważniająca do podjęcia wzmocnionej współpracy na mocy art. 329 ust. 1 TFUE — Skarga o stwierdzenie nieważności ze względu na brak kompetencji, nadużycie władzy oraz naruszenie postanowień traktatów — Wymogi określone w art. 20 TUE oraz w art. 326 TFUE i 327 TFUE — Kompetencja niewyłączna — Decyzja przyjęta „w ostateczności” — Ochrona interesów Unii)	3
2013/C 164/06	Sprawa C-463/11: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy) — L przeciwko M (Dyrektywa 2001/42/WE — Ocena wpływu niektórych planów i programów na środowisko — Artykuł 3 ust. 4 i 5 — Określenie rodzajów planów mogących mieć znaczący wpływ na środowisko — Plany zagospodarowania „rozwoju wewnętrznego” wyłączone z oceny wpływu na środowisko na podstawie ustawodawstwa krajowego — Niewłaściwa ocena wymogu jakościowego w postaci „rozwoju wewnętrznego” — Brak wpływu na ważność planu zagospodarowania — Naruszenie skuteczności dyrektywy)	4
2013/C 164/07	Sprawa C-548/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Antwerpen — Belgia) — Edgar Mulders przeciwko Rijksdienst voor Pensioenen (Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 1 lit. r) — Pojęcie „okresy ubezpieczenia” — Artykuł 46 — Obliczanie wysokości emerytury — Okresy ubezpieczenia wymagające uwzględnienia — Pracownik przygraniczny — Okres niezdolności do pracy — Kumulacja podobnych świadczeń wypłacanych przez dwa państwa członkowskie — Brak uwzględnienia tego okresu jako okresu ubezpieczenia — Warunek miejsca zamieszkania — Zasady prawa krajowego zakazujące kumulacji praw)	5
2013/C 164/08	Sprawa C-565/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu — Rumunia) — Mariana Irimie przeciwko Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu (Zwrot podatku pobranego przez państwo członkowskie z naruszeniem prawa Unii — Krajowe uregulowania ograniczające odsetki od zwracanego podatku podlegające zapłacie przez to państwo — Odsetki naliczane od dnia następującego po dniu wystąpienia z wnioskiem o zwrot podatku — Niezgodność z prawem Unii — Zasada skuteczności)	5
2013/C 164/09	Sprawa C-595/11: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Steinel Vertrieb GmbH przeciwko Hauptzollamt Bielefeld (Polityka handlowa — Rozporządzenie (WE) nr 1470/2001 — Rozporządzenie (WE) nr 1205/2007 — Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura Scalona — Ostateczne cła antydumpingowe nałożone na przywóz światełówek kompaktowych — Możliwość zastosowania ostatecznych ceł antydumpingowych do towarów zaklasyfikowanych do podpozycji taryfowej przewidzianej w rozporządzeniu antydumpingowym — Dany towar — Zakres stosowania)	6
2013/C 164/10	Sprawa C-12/12: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Colloseum Holding AG przeciwko Levi Strauss & Co. (Znaki towarowe — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 15 ust. 1 — Pojęcie rzeczywistego używania — Znak towarowy używany wyłącznie jako element złożonego znaku towarowego lub w połączeniu z innym znakiem towarowym)	6

2013/C 164/11	Sprawa C-247/12: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) — Melicha Weli Mustafa przeciwko Direktor na fond „Garantirani wzemanija na rabotnicite i služitelite” kym Nacionalnija osiguriteln institut (Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG — Dyrektywa 2002/74/WE — Dyrektywa 2008/94/WE — Artykuły 2 i 3 — Obowiązek ustanowienia gwarancji dla roszczeń pracowników najemnych — Możliwość ograniczenia gwarancji do roszczeń powstałych przed wpisaniem do rejestru handlowego orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego — Orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego — Skutki — Kontynuowanie działalności przez pracodawcę)	7
2013/C 164/12	Sprawa C-74/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 12 lutego 2013 r. — GSV przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	7
2013/C 164/13	Sprawa C-102/13 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 18 grudnia 2012 r. w sprawie T-205/11, Niemcy przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 marca 2013 r. przez Republikę Federalną Niemiec	8
2013/C 164/14	Sprawa C-119/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Wedding (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — eco cosmetics GmbH & Co. KG przeciwko Virginie Laetitia Barbara Dupuy	9
2013/C 164/15	Sprawa C-119/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Wedding (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. przeciwko Tetyanie Bonchuk	9
2013/C 164/16	Sprawa C-121/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Wedding (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft przeciwko Xceed Holding Ltd.	10
2013/C 164/17	Sprawa C-126/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 15 stycznia 2013 r. w sprawie T-625/11 BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 marca 2013 r. przez BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH	10
2013/C 164/18	Sprawa C-132/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 18 marca 2013 r. — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV przeciwko ILME GmbH	11
2013/C 164/19	Sprawa C-158/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag (Niderlandy) (w dniu 28 marca 2013 r. — Hamidullah Rajaby przeciwko Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	11
2013/C 164/20	Sprawa C-166/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Melun (Francja) w dniu 3 kwietnia 2013 r. — Sophie Mukarubega przeciwko Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis	11
2013/C 164/21	Sprawa C-167/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Belgia) w dniu 27 marca 2013 r. — Jean Devillers	12
2013/C 164/22	Sprawa C-189/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de grande instance de Bayonne (Francja) w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Raquel Gianni Da Silva przeciwko Préfet des Pyrénées-Atlantiques	12
2013/C 164/23	Sprawa C-203/13: Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii	12

Sąd

2013/C 164/24	Sprawa T-32/08: Wyrok Sądu z dnia 24 kwietnia 2013 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Analiza rynku w celu opracowania nowego podejścia dla portalu internetowego — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie — Kryteria wyboru i kryteria udzielania zamówienia — Odpowiedzialność pozaumowna)	14
2013/C 164/25	Sprawa T-526/10: Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Komisji (Handel produktami z fok — Rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 — Sposoby stosowania — Rozporządzenie (UE) nr 737/2010 — Zakaz wprowadzania do obrotu rzeczonych produktów — Wyjątek na rzecz społeczności Eskimosów — Zarzut niezgodności z prawem — Podstawa prawna — Pomocniczość — Proporcjonalność — Nadużycie władzy)	14
2013/C 164/26	Sprawa T-119/11: Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Gbagbo przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Dostosowanie żądań — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie — Nadużycie władzy — Prawo do obrony — Prawo własności)	15
2013/C 164/27	Sprawa T-130/11: Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Gossio przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie).....	15
2013/C 164/28	Sprawa T-284/11: Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones przeciwko OHIM — MIP Metro (METROINVEST) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego METROINVEST — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy METRO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zasada niedyskryminacji — Prawo do rzetelnego procesu)	16
2013/C 164/29	Sprawa T-55/12: Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Chen przeciwko OHIM — AM Denmark (urządzenie do czyszczenia) (Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający urządzenie do czyszczenia — Trójwymiarowy wspólnotowy znak towarowy przedstawiający urządzenie do czyszczenia wyposażone w spryskiwacz i gąbkę — Unieważnienie)	16
2013/C 164/30	Sprawa T-145/12: Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Bayerische Motoren Werke przeciwko OHIM (ECO PRO) (Wspólnotowy znak towarowy — Międzynarodowa rejestracja wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy ECO PRO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	16
2013/C 164/31	Sprawa T-474/11: Postanowienie Sądu z dnia 12 kwietnia 2013 r. — Oster Weinkellerei przeciwko OHIM — Viñedos Emiliana (Igama) (Wspólnotowy znak towarowy — Unieważnienie znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie — Umorzenie postępowania)	17
2013/C 164/32	Sprawa T-28/12: Postanowienie Sądu z dnia 9 kwietnia 2013 r. — PT Ecogreen Oleochemicals i in. przeciwko Radzie (Dumping — przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji — Ostateczne cło antydumpingowe — Przyjęcie nowego rozporządzenia — Utrata interesu prawnego — Umorzenie postępowania)	17
2013/C 164/33	Sprawa T-124/13: Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2013 r. — Włochy przeciwko Komisji	18

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2013/C 164/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 156 z 1.6.2013.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Dz.U. C 129 z 4.5.2013.

Dz.U. C 123 z 27.4.2013.

Dz.U. C 114 z 20.4.2013.

Dz.U. C 108 z 13.4.2013.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-625/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Rozwój kolei wspólnotowych — Dyrektywa 91/440/EWG — Artykuł 6 ust. 3 i załącznik II — Dyrektywa 2001/14/WE — Artykuł 14 ust. 2 — Brak niezależności prawnej zarządcy infrastruktury kolejowej — Artykuł 11 — Brak planu wykonania — Niepełna transpozycja)

(2013/C 164/02)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.P. Keppenne i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, M. Perrot i S. Menez, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w przewidzianym terminie wszelkich przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237, s. 25) i załącznika II do niej, jak również do art. 6 ust. 2–5, art. 14 ust. 2 i art. 11 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. L 75, s. 29)

Sentencja

1) Nie przyjmując środków koniecznych do zapewnienia, aby jednostka, której powierzono pełnienie funkcji podstawowych wymienionych w załączniku II do dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych,

zmienionej dyrektywą 2001/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. była niezależna od przedsiębiorstwa świadczącego kolejowe usługi transportowe zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy oraz załącznikiem II do niej, a także art. 14 ust. 2 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa, zmienionej dyrektywą 2007/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. oraz nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do art. 11 wskazanej dyrektywy 2001/14, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tych przepisów.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Republika Francuska pokrywają własne koszty.
- 4) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Systran SA, Systran Luxembourg SA

(Sprawa C-103/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 225 ust. 1 WE, art. 235 WE i art. 288 akapit drugi WE — Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty Europejskiej — Ocena pozaumownego charakteru sporu — Właściwość sądów wspólnotowych)

(2013/C 164/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. van Rijn, E. Montaguti i J. Samnadda, pełnomocnicy, wspierani przez A. Berenbooma, advocaat i M. Isgoura, avocat)

Druga strona postępowania: Systran SA, Systran Luxembourg SA (przedstawiciele: adwokaci J.P. Spitzer i E. De Boissieu)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-19/07 Systran i Systran Luxembourg przeciwko Komisji, mającej za przedmiot skargę o naprawienie szkody poniesionej rzekomo przez skarżące w pierwszej instancji ze względu na niezgodne prawem zachowania w następstwie ogłoszonego przez Komisję przetargu dotyczącego obsługi i rozbudowy lingwistycznej jej systemu automatycznego tłumaczenia — Błędna ocena charakteru sporu jako pozaumownego i dotyczące go sprzeczności — Naruszenie prawa do obrony — Naruszenie zasad rządzących rozkładem ciężaru dowodu — Oczywisty błąd w ocenie wystarczająco istotnego charakteru zarzucanego Komisji zawinionego działania — Brak uzasadnienia

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-19/07 Systran i Systran Luxembourg przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Skarga Systranu SA i Systranu Luxembourg SA w sprawie T-19/07 zostaje odrzucona.
- 3) Systran SA i Systran Luxembourg SA zostają obciążeni kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską przed Trybunałem Sprawiedliwości i przed Sądem Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgia) — Anton Las przeciwko PSA Antwerp NV

(Sprawa C-202/11) (¹)

(Swobodny przepływ pracowników — Artykuł 45 TFUE — Spółka mająca siedzibę w regionie obowiązywania języka niderlandzkiego Królestwa Belgii — Obowiązek sporządzania umów o pracę w języku niderlandzkim — Umowa o pracę o charakterze transgranicznym — Ograniczenie — Brak proporcjonalności)

(2013/C 164/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anton Las

Strona pozwana: PSA Antwerp NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeidsrechtbank Antwerpen — Wykładnia art. 39 WE (obecnie art. 45 TFUE) — Regionalne przepisy belgijskie przewidujące po stronie przedsiębiorstwa znajdującego się na terenie regionu obowiązywania języka niderlandzkiego obowiązek sporządzania pod rygorem nieważności wszystkich dokumentów dotyczących stosunku pracy o charakterze międzynarodowym w języku niderlandzkim

Sentencja

Artykuł 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu jednostki sfederowanej państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, nakładającemu na każdego pracodawcę, którego miejsce prowadzenia działalności znajduje się na terytorium tej jednostki, obowiązek sporządzania umów o pracę o charakterze transgranicznym wyłącznie w języku urzędowym owej jednostki sfederowanej pod rygorem nieważności tych umów stwierdzanej przez sąd z urzędu.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 kwietnia 2013 r. — Królestwo Hiszpanii, Republika Włoska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawy połączone C-274/11 i C-295/11) (¹)

(Jednolity patent — Decyzja upoważniająca do podjęcia wzmocnionej współpracy na mocy art. 329 ust. 1 TFUE — Skarga o stwierdzenie nieważności ze względu na brak kompetencji, nadużycie władzy oraz naruszenie postanowień traktatów — Wymogi określone w art. 20 TUE oraz w art. 326 TFUE i 327 TFUE — Kompetencja niewyłączna — Decyzja przyjęta „w ostateczności” — Ochrona interesów Unii)

(2013/C 164/05)

Język postępowania: hiszpański i włoski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik), Republika Włoska (przedstawiciel: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Fiorentina, avvocato dello Stato)

Strona popierająca żądania Królestwa Hiszpanii: Republika Włoska (przedstawiciel: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Fiorentina, avvocato dello Stato)

Strona popierająca żądania Republiki Włoskiej: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo T. Middleton, F. Florindo Gijón i A. Lo Monaco, a następnie T. Middleton, F. Florind Gijón, M. Balta oraz K. Pellin ghelli, pełnomocnicy)

Strony popierające żądania strony pozwanej: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, J.C. Halleux i T. Materne, pełnomocnicy), Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, D. Hadroušek i J. Vlácil, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Kemper, pełnomocnicy), Irlandia (przedstawiciel: D. O'Hagan, pełnomocnik, wspierany przez N.J. Traversa, BL), Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy), Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i K. Molnár, działających pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i M. de Ree, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna, E. Gromnicka i M. Laszuk, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: L. Seeboruth, pełnomocnik, wspierany przez T. Mitchesona, barrister), Parlament Europejski (przedstawiciele: I. Díez Parra, G. Ricci i M. Dean, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Martínez del Peral, T. van Rijn, B. Smulders, F. Bulst i L. Prute, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej (Dz.U. L 76, s. 53) — Nadużycie władzy — Naruszenie systemu sądowego Unii

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Królestwo Hiszpanii pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w sprawie C-274/11.
- 3) Republika Włoska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w sprawie C-295/11.
- 4) Królestwo Belgii, Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska, Irlandia, Republika Łotewska, Węgry, Królestwo Niderlandów, Rzeczpospolita Polska, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Parlament Europejski oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy) — L przeciwko M

(Sprawa C-463/11) (¹)

(Dyrektywa 2001/42/WE — Ocena wpływu niektórych planów i programów na środowisko — Artykuł 3 ust. 4 i 5 — Określenie rodzajów planów mogących mieć znaczący wpływ na środowisko — Plany zagospodarowania „rozwoju wewnętrznego” wyłączone z oceny wpływu na środowisko na podstawie ustawodawstwa krajowego — Niewłaściwa ocena wymogu jakościowego w postaci „rozwoju wewnętrznego” — Brak wpływu na ważność planu zagospodarowania — Naruszenie skuteczności dyrektywy)

(2013/C 164/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: L

Strona pozwana: M

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Wykładnia art. 3 ust. 4 i 5 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30) — Zakres stosowania — Ustawodawstwo krajowe przewidujące procedurę przyspieszoną, która nie obejmuje oceny wpływu na środowisko, dla uchwalania planów zagospodarowania dotyczących małych obszarów na poziomie lokalnym, spełniających określone kryteria jakościowe i ilościowe — Nieprawidłowa ocena kryteriów jakościowych

Sentencja

Artykuł 3 ust. 5 w związku z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którym naruszenie warunku jakościowego, wprowadzonego przepisem transponującym tę dyrektywę w celu zwolnienia szczególnego rodzaju planu zagospodarowania z oceny środowiskowej na podstawie owej dyrektywy, nie ma wpływu na ważność tego planu.

(¹) Dz.U. C 355 z 3.12.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Antwerpen — Belgia) — Edgar Mulders przeciwko Rijksdienst voor Pensioenen

(Sprawa C-548/11) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 1 lit. r) — Pojęcie „okresy ubezpieczenia” — Artykuł 46 — Obliczanie wysokości emerytury — Okresy ubezpieczenia wymagające uwzględnienia — Pracownik przygraniczny — Okres niezdolności do pracy — Kumulacja podobnych świadczeń wypłacanych przez dwa państwa członkowskie — Brak uwzględnienia tego okresu jako okresu ubezpieczenia — Warunek miejsca zamieszkania — Zasady prawa krajowego zakazujące kumulacji praw)

(2013/C 164/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidshof te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Edgar Mulders

Strona pozwana: Rijksdienst voor Pensioenen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeidshof te Antwerpen — Wykładnia art. 1 lit. r) i art. 46 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s.2) — Ubezpieczenie na starość i na wypadek śmierci — Obliczenie świadczeń — Okresy ubezpieczenia, które należy uwzględnić

Sentencja

Artykuł 1 lit. r) oraz art. 46 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie, zmienionego i zaktualizowanego rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., należy — w świetle art. 13 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia oraz art. 45 TFUE i 48 TFUE — interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby na potrzeby obliczania wysokości emerytury w jednym państwie członkowskim okres niezdolności do pracy, w którym w innym państwie członkowskim pracownikowi migrującemu wypłacane było świadczenie z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby, od którego to świadczenia były pobierane składki na ubezpieczenie emerytalne, nie był uznany przez ustawodawstwo tego innego państwa członkowskiego za „okres ubezpieczenia” w rozumieniu owych przepisów, ponieważ zainteresowany nie jest rezydentem tego ostatniego państwa lub otrzymywał podobne świadczenie na podstawie

ustawodawstwa pierwszego państwa członkowskiego, które to świadczenie nie może być kumulowane z tym świadczeniem z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu — Rumunia) — Mariana Irimie przeciwko Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-565/11) ⁽¹⁾

(Zwrot podatku pobranego przez państwo członkowskie z naruszeniem prawa Unii — Krajowe uregulowania ograniczające odsetki od zwracanego podatku podlegające zapłacie przez to państwo — Odsetki naliczane od dnia następującego po dniu wystąpienia z wnioskiem o zwrot podatku — Niezgodność z prawem Unii — Zasada skuteczności)

(2013/C 164/08)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mariana Irimie

Strona pozwana: Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunalul Sibiu — Wykładnia zasad równoważności, skuteczności i proporcjonalności, art. 6 TUE i art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Dopuszczalność uregulowań krajowych ograniczających kwotę odszkodowania za szkody poniesione przez jednostki w następstwie naruszenia przez państwo członkowskie prawa Unii — Zwrot odsetek ustawowych związanych ze zwrotem podatku

Sentencja

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie krajowym przepisom takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które ograniczają odsetki przyznane w ramach zwrotu podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii do odsetek naliczanych od dnia następującego po dniu wystąpienia z wnioskiem o zwrot tego podatku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Steinel Vertrieb GmbH przeciwko Hauptzollamt Bielefeld

(Sprawa C-595/11) ⁽¹⁾

(Polityka handlowa — Rozporządzenie (WE) nr 1470/2001 — Rozporządzenie (WE) nr 1205/2007 — Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura Scalona — Ostateczne cła antydumpingowe nałożone na przywóz świetlówek kompaktowych — Możliwość zastosowania ostatecznych ceł antydumpingowych do towarów zaklasyfikowanych do podpozycji taryfowej przewidzianej w rozporządzeniu antydumpingowym — Dany towar — Zakres stosowania)

(2013/C 164/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Steinel Vertrieb GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Bielefeld

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 1470/2001 z dnia 16 lipca 2001 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 195, s. 8), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1322/2006 z dnia 1 września 2006 r. (Dz.U. L 244, s. 1), oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antydumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin (Dz.U. L 272, s. 1) — Stosowanie wspomnianych rozporządzeń do świetlówek kompaktowych z mechanizmem ściemniającym

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1470/2001 z dnia 16 lipca 2001 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1322/2006 z dnia 1 września 2006 r. oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładające w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antydumpingowe na przywóz świetlówek

kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzające zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin, obejmują całość towarów, które mają takie same zasadnicze cechy jak cechy przewidziane przez te rozporządzenia i które jednocześnie są objęte podpozycją ex 8539 31 90 Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 254/2000 z dnia 31 stycznia 2000 r. Do sądu odsyłającego należy ocena, czy tak jest w przypadku towarów spornych w postępowaniu głównym mimo dołączenia mechanizmu ściemniającego, lub czy towary sporne w postępowaniu głównym są towarami różnymi ze względu na to, że charakteryzują je cechy dodatkowe, które nie zostały określone w rzeczonych rozporządzeniach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Colloseum Holding AG przeciwko Levi Strauss & Co.

(Sprawa C-12/12) ⁽¹⁾

(Znaki towarowe — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 15 ust. 1 — Pojęcie rzeczywistego używania — Znak towarowy używany wyłącznie jako element złożonego znaku towarowego lub w połączeniu z innym znakiem towarowym)

(2013/C 164/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Colloseum Holding AG

Strona pozwana: Levi Strauss & Co.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1) — Pojęcie używania znaku towarowego — Uznanie, że miało miejsce używanie znaku towarowego stanowiącego część złożonego znaku towarowego w przypadku używania tego złożonego znaku towarowego — Uznanie, że miało miejsce używanie znaku towarowego, w przypadku gdy był on używany wyłącznie wraz z innym znakiem towarowym, a oba znaki towarowe były zarejestrowane osobno i łącznie jako złożony znak towarowy

Sentencja

Wymóg rzeczywistego używania znaku towarowego w rozumieniu art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego może zostać spełniony, w przypadku gdy zarejestrowany znak towarowy, który uzyskał swój charakter odróżniający w następstwie używania innego złożonego znaku towarowego, którego element stanowi, jest używany wyłącznie za pośrednictwem tego innego złożonego znaku towarowego lub w przypadku gdy jest on używany wyłącznie w połączeniu z innym znakiem, a połączenie tych dwóch znaków jest ponadto także zarejestrowane jako znak towarowy.

(¹) Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) — Melicha Weli Mustafa przeciwko Direktor na fond „Garantirani wzemanija na rabotnicite i služitelite” kym Nacionalnija osiguritelnen institut

(Sprawa C-247/12) (¹)

(Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG — Dyrektywa 2002/74/WE — Dyrektywa 2008/94/WE — Artykuły 2 i 3 — Obowiązek ustanowienia gwarancji dla roszczeń pracowników najemnych — Możliwość ograniczenia gwarancji do roszczeń powstałych przed wpisaniem do rejestru handlowego orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego — Orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego — Skutki — Kontynuowanie działalności przez pracodawcę)

(2013/C 164/11)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Melicha Weli Mustafa

Strona pozwana: Direktor na fond „Garantirani wzemanija na rabotnicite i služitelite” kym Nacionalnija osiguritelnen institut

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wyrchowen administratiwen syd — Wykładnia art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności ich pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 23) w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniającą dyrektywę Rady

80/987/EWG (Dz.U. L 270, s. 10) — Obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie gwarancji nie tylko dla roszczeń pracowniczych istniejących w chwili wszczęcia postępowania upadłościowego wobec pracodawcy, ale również dla roszczeń, które mogą powstać na każdym etapie postępowania upadłościowego

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje ona państw członkowskich do ustanowienia gwarancji dla roszczeń pracowników na każdym etapie postępowania upadłościowego dotyczącego pracodawcy. W szczególności nie stoi ona na przeszkodzie temu, by państwa członkowskie wprowadziły gwarancję jedynie dla roszczeń pracowniczych powstałych przed wpisaniem orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego do rejestru handlowego, mimo że orzeczenie to nie zarządza zaprzestania działalności przez pracodawcę.

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 12 lutego 2013 r. — GSV przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-74/13)

(2013/C 164/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GS Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

1) Czy można uznać, że materiał

- białego koloru,
- prostokątny,
- który jest materiałem tkanym,
- wykonanym splotem skręconym,
- których watek tkacki złożony jest z dwóch włókien,

- które to włókna krzyżując się otaczają osnowę,
- którego tkanina ma oczka o rozmiarze 4 × 4 mm,
- którego rozmiar wynosi 100 cm × 201 cm,
- który jest zrobiony ze szklanych włókien powlekanych kopolimerem styrenowo akrylowym,
- nie został wytworzony na podstawie kosmyków,
- którego metr kwadratowy waży 136 g/m²,
- którego gęstość osnowy wynosi 415 teksów,
- którego gęstość wątku wynosi 132 teksów,

spełnia cechy charakterystyczne materiału określone w motywie 14 uzasadnienia i art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 138/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾, polegających na tym, że chodzi o:

- tkaninę siatkową o otwartych oczkach,
- wytworzoną z włókna szklanego,
- wielkości oczka większej niż 1,8 mm zarówno na długość, jak i na szerokość,
- wadze przekraczającej 35g/m²,

a tym samym kod TARIC 7019 59 00 10 należy interpretować w ten sposób, że ww. materiał jest objęty jako taki ww. kodem TARIC, biorąc pod uwagę również klasyfikację celną i różne wersje językowe prawa wspólnotowego?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy można zwolnić z zapłaty cła antydumpingowego na podstawie wspólnotowego porządku prawnego osobę fizyczną lub prawną, która na podstawie tekstu normatywnego rozporządzenia opublikowanego w języku jej przynależności państwowej — bez upewniania się co do ewentualnego znaczenia w pozostałych wersjach językowych — opierając się na ogólnym i powszechnym znaczeniu brzmienia tekstu normatywnego w jej języku, przywozi na

terytorium Unii Europejskiej towar wytworzony poza rzeczonym terytorium, uważając że zgodnie z jej znaną wersją językową nie należy on do towarów podlegających cłom antydumpingowym, nawet w przypadku gdy można ustalić w wyniku porównania poszczególnych wersji językowych wspólnotowego przepisu prawa, że prawo wspólnotowe poddaje towar cłu antydumpingowemu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 43, s. 9.

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 18 grudnia 2012 r. w sprawie T-205/11, Niemcy przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 marca 2013 r. przez Republikę Federalną Niemiec

(Sprawa C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie T-205/11,
- uznanie skargi za dopuszczalną i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania incydentalnego przed Sądem i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest skierowane przeciwko postanowieniu Sądu Europejskiej z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie T-205/11, którym Sąd odrzucił skargę Republiki Federalnej Niemiec o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/527/UE z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C-7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) („KStG, Sanierungsklausel”).

Rząd federalny opiera swoje odwołanie na dwóch podstawach, które są związane z zarzutem braku uzasadnienia:

— naruszenie zasady prawidłowego wymiaru sprawiedliwości, która jest szczególnym wyrazem ogólnej zasady pewności prawa, w ten sposób że Sąd błędnie zakwalifikował wybrane przez Komisję postępowanie w sprawie zawiadomienia o zaskarżonej decyzji i nie ustanowił żadnych wymogów co do formalności, jakie powinny być przestrzegane w celu skutecznego zawiadomienia za potwierdzeniem odbioru decyzji na mocy art. 7 rozporządzenia Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE ⁽¹⁾, oraz

— naruszenie zasady prawidłowego wymiaru sprawiedliwości, która jest szczególnym wyrazem ogólnej zasady pewności prawa, w ten sposób że Sąd stwierdził, iż Komisja przy zarzucie spóźnionego doręczenia skargi nie musiała wykazać, że przesyłka została przyjęta przez możliwą do zidentyfikowania osobę oraz że chodzi o osobę upoważnioną do odbioru doręczeń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Wedding (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — eco cosmetics GmbH & Co. KG przeciwko Virginie Laetitia Barbara Dupuy

(Sprawa C-119/13)

(2013/C 164/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wedding

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: eco cosmetics GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Virginie Laetitia Barbara Dupuy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwany może również wówczas złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez sąd, gdy nakaz zapłaty nie został mu doręczony lub nie został doręczony w sposób skuteczny? Czy można w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 1 lub art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy w przypadku, gdy nakaz zapłaty nie został pozwanemu doręczony lub nie został doręczony w sposób skuteczny

pozwany jest zobowiązany do dochowania terminów w zakresie dotyczącym wniosku o ponowne zbadanie? Czy na leży w tym zakresie zastosować w szczególności art. 20 ust. 3 rozporządzenia nr 1896/2006?

- 3) Również w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Jakie skutki procesowe zachodzą w przypadku gdy wniosek o ponowne zbadanie zostanie uwzględniony; czy należy w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 3 lub art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1896/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Wedding (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. przeciwko Tetyanie Bonchyk

(Sprawa C-119/13)

(2013/C 164/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wedding

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H.

Strona pozwana: Tetyana Bonchyk

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwany może również wówczas złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez sąd, gdy nakaz zapłaty nie został mu doręczony lub nie został doręczony w sposób skuteczny? Czy można w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 1 lub art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006?
  - 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
- Jakie skutki procesowe zachodzą, w przypadku gdy wniosek o ponowne zbadanie zostanie uwzględniony; czy należy w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 3 lub art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1896/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Wedding (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft przeciwko Xceed Holding Ltd.

(Sprawa C-121/13)

(2013/C 164/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wedding

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft

Strona pozwana: Xceed Holding Ltd.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwany może również wówczas złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez sąd, gdy nakaz zapłaty nie został mu doręczony lub nie został doręczony w sposób skuteczny? Czy można w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 1 lub art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Jakie skutki procesowe zachodzą w przypadku, gdy wniosek o ponowne zbadanie zostanie uwzględniony; czy należy w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 3 lub art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1896/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 15 stycznia 2013 r. w sprawie T-625/11 BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 marca 2013 r. przez BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH

(Sprawa C-126/13 P)

(2013/C 164/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (przedstawiciel: adwokat S. Biagosch)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie T-625/11 w zakresie, w jakim Sąd orzekł, że Pierwsza Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) nie naruszyła art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, wydając decyzję z dnia 22 września 2011 r. (sprawa R 340/2009-1);
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 22 września 2011 r. (sprawa R 340/2009-1) w zakresie częściowego odrzucenia zgłoszenia znaku towarowego ecoDoor na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009;
- posiłkowo przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie T-625/11, na mocy którego Sąd oddalił skargę BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 22 września 2011 r. (sprawa R 340/2011-1), którą odrzucono częściowo zgłoszenie znaku towarowego ecoDoor na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009.

Wnosząca odwołanie opiera je na następujących zarzutach:

Powołuje się ona na naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ znak towarowy ecoDoor — który w ogóle nie stanowi opisu towarów objętych odrzuceniem zgłoszenia przez OHIM, a co najwyżej opisuje część tych towarów — może zostać uznany za opisowy dla rozpatrywanych towarów wyłącznie wówczas, gdy ta konkretna część jest na tyle istotna dla danego towaru, że odbiorcy postrzegają daną część na równi z samym towarem. Ma to miejsce jedynie wtedy, gdy dana część całkowicie wypełnia w odczuciu odbiorców podstawową funkcję danego towaru. Nie odnosi

się to jednak do drzwi jako części towarów objętych zgłoszeniem, a zatem nie występuje tu podstawa odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 18 marca 2013 r. — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV przeciwko ILME GmbH

(Sprawa C-132/13)

(2013/C 164/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Strona pozwana: ILME GmbH

Pytanie prejudycjalne

„Czy art. 1, 8 i 10 oraz załączniki II, IV i III do dyrektywy 2006/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (¹) należy interpretować w ten sposób, że osłony **jako części składowe** wielobiegunowych złączy wtykowych przeznaczonych do użytku przemysłowego **nie** muszą być opatrzone oznakowaniem CE?”

(¹) Dz.U. L 374, s.10

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag (Niderlandy) (w dniu 28 marca 2013 r. — Hamidullah Rajaby przeciwko Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-158/13)

(2013/C 164/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag (Niderlandy)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hamidullah Rajaby

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach niniejszego sporu, w którym wydaje się zachodzić oczywiste naruszenie prawa Unii, które będzie wywoływało skutki na przyszłość i w którym to sporze na etapie postępowania administracyjnego strony tego postępowania przedstawiły swoje stanowiska w przedmiocie zastosowania art. 14 rozporządzenia nr 343/2003 (¹), lecz nie powróciły do tej kwestii na etapie postępowania przed sądem i skarżący nie powołał się na nią wyraźnie przed sądem, z prawem Unii niezgodne jest, aby sąd nie wziął tej spornej kwestii pod uwagę z powodu zakazu badania z urzędu?
- 2) Czy zależność w rozumieniu art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 343/2003 zachodzi już to w okolicznościach niniejszego sporu, to znaczy gdy członkiem rodziny jest pochodząca z Afganistanu młoda kobieta, niemająca żadnego wykształcenia, której towarzyszy dwoje pozostających na jej utrzymaniu dzieci, będących w chwili obecnej w wieku 5 i pół lat oraz 3 lat, w kwestii utrzymania i wychowania których nie może ona zwrócić się od nikogo innego aniżeli do skarżącego, będącego jej mężem oraz ojcem dzieci, gdy ponadto jej wniosek o udzielenie azylu został oddalony przez pozwanego, ponieważ przedstawiony przez nią opis sytuacji został uznany za całkowicie niewiarygodny, podczas gdy opis ten może znaleźć potwierdzenie w wyjaśnieniach przedstawionych przez skarżącego oraz w przedstawionych przez niego dokumentach (kopiach dokumentów)?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Melun (Francja) w dniu 3 kwietnia 2013 r. — Sophie Mukarubega przeciwko Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis

(Sprawa C-166/13)

(2013/C 164/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Melun

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sophie Mukarubega

Strona pozwana: Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo do bycia wysłuchanym w każdym postępowaniu, stanowiące integralną część prawa do obrony i zawarte w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, powinno być interpretowane w ten sposób, że zobowiązuje ono organ administracji, który zamierza wydać decyzję nakazującą powrót wobec cudzoziemca przebywającego nielegalnie — niezależnie od tego, czy decyzja ta następuje po decyzji o odmowie wydania dokumentu pobytowego, a w szczególności w sytuacji, gdy istnieje ryzyko ucieczki — do umożliwienia zainteresowanemu przedstawienia uwag?
- 2) Czy charakter zawieszający postępowania sądowo-administracyjnego pozwala odstąpić od uprzedniego umożliwienia cudzoziemcowi przebywającemu nielegalnie przedstawienia swego punktu widzenia w przedmiocie planowanej wobec niego, niekorzystnej decyzji o wydaleniu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Belgia) w dniu 27 marca 2013 r. — Jean Devillers

(Sprawa C-167/13)

(2013/C 164/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jean Devillers

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu ⁽¹⁾ i [pkt 1, 2 i 3 rozdziału 1 załącznika I do tego rozporządzenia], zgodnie z którymi w razie wątpliwości decydująca jest opinia weterynarza co do zdolności rannego zwierzęcia do transportu, a dokładnie co do ewentualnych dodatkowych cierpień, jakie może spowodować transport, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu art. 11 ust. 4 rozporządzenia z dnia 9 lipca 1999 r. (krajowego prawa belgijskiego) dotyczącego ochrony zwierząt podczas transportu ⁽²⁾, który ogranicza się do dopuszczenia transportu rannego zwierzęcia tylko pod warunkiem, że transport nie spowoduje u niego zbędnego cierpienia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3, s. 1).

⁽²⁾ Arrêté royal, du 9 juillet 1999, relatif aux conditions d'enregistrement des transporteurs et d'agrément des négociants, des points d'arrêt et des centres de rassemblement (rozporządzenie z dnia 9 lipca 1999 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu, rejestracji przedsiębiorstw transportowych i wydawania pozwoleń, *Moniteur belge* z dnia 2 września 1999 r., s. 32437).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de grande instance de Bayonne (Francja) w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Raquel Gianni Da Silva przeciwko Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Sprawa C-189/13)

(2013/C 164/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Bayonne

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raquel Gianni Da Silva

Strona pozwana: Préfet des Pyrénées-Atlantiques.

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego podlega karze pozbawienia wolności nielegalny wjazd obywatela państwa trzeciego, wobec którego nie były stosowane środki przymusu przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98)

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii

(Sprawa C-203/13)

(2013/C 164/23)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, M. Heller i P. Michajłowa)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom z art. 49 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE w ten sposób, że nie przyjęła wszystkich przepisów prawnych i administracyjnych koniecznych do wykonania art. 3 ust. 7 i załącznika I pkt 1 lit. a) akapit drugi oraz lit. b), c), d), f), h) oraz i) tej dyrektywy, a w każdym razie nie poinformowała Komisji o przyjęciu tych środków;
- nałożenie Republikę Bułgarii, na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary pieniężnej w wysokości 8 448 EUR za

każdy dzień od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, z tytułu naruszenia obowiązku poinformowania Komisji o środkach podjętych w celu transpozycji dyrektywy 2009/72/WE;

- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 3 marca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211, s. 55.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 24 kwietnia 2013 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-32/08) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Analiza rynku w celu opracowania nowego podejścia dla portalu internetowego — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie — Kryteria wyboru i kryteria udzielania zamówienia — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2013/C 164/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: początkowo adwokat N. Korogiannakis, a następnie adwokaci M. Roli i M. Stavropoulou)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve, pełnomocnik, a następnie adwokaci J. Stuyck i A.M. Vandromme)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie odrzucenia oferty złożonej przez skarżącą w ramach postępowania przetargowego dotyczącego analizy rynku w celu opracowania nowego podejścia dla portalu „Środowisko naturalne dla młodych Europejczyków”, a po drugie, żądanie odszkodowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-526/10) ⁽¹⁾

(Handel produktami z fok — Rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 — Sposoby stosowania — Rozporządzenie (UE) nr 737/2010 — Zakaz wprowadzania do obrotu rzeczonych produktów — Wyjątek na rzecz społeczności Eskimosów — Zarzut niezgodności z prawem — Podstawa prawna — Pomocniczość — Proporcjonalność — Nadużycie władzy)

(2013/C 164/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Kanada); Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Kanada); Nattivak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Kanada); Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Kanada); Jaypootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq); Allen Kooneeliusie (Qikiqtarjuaq); Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq); David Kuptana (Ulukhaktok, Kanada); Karliin Aariak (Iqaluit, Kanada); Canadian Seal Marketing Group (Quebec, Kanada); Ta Ma Su Seal Products, Inc. (Cap-aux-Meules, Kanada); Fur Institute of Canada (Ottawa); NuTan Furs, Inc. (Catalina, Kanada); GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norwegia); Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland) (Nuuk, Grenlandia, Dania); Johannes Egede (Nuuk); Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk); William E. Scott & Son (Edynburg, Zjednoczone Królestwo); Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine (Cap-aux-Meules); Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi (Istanbul, Turcja); Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (Fleur-de-Lys, Kanada) (przedstawiciele: adwokaci J. Bouckaert i H. Viaene)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White, P. Oliver i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: początkowo I. Anagnostopoulou i L. Visaggio, następnie L. Visaggio i D. Gauci, pełnomocnicy); Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Moore i K. Michoel, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 737/2010 z dnia 10 sierpnia 2010 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok (Dz.U. L 216, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, J. Moesesie, A. Kooneeliusie, T. Newkingnak, D. Kuptana, K. Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC Greenland), J. Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles de la Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi oraz Northeast Coast Sealers' Co Operative Society, Ltd pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Gbagbo przeciwko Radzie

(Sprawa T-119/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Dostosowanie żądań — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie — Nadużycie władzy — Prawo do obrony — Prawo własności)

(2013/C 164/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Simone Gbagbo (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: J.-C. Tchikaya, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i M. Chavrier, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bordes i M. Konstantinidis, pełnomocnicy); Republika Wybrzeża Kości Słoniowej (przedstawiciele: J.-P. Mignard, J.-P. Benoit i G. Merland, adwokaci)

Przedmiot

Pierwotnie żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 36) oraz, po drugie, rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane

przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Simone Gbagbo pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Republika Wybrzeża Kości Słoniowej oraz Komisja Europejska pokrywają swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 130 z 30.4.2011.

Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Gossio przeciwko Radzie

(Sprawa T-130/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)

(2013/C 164/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gossio (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciele: początkowo G. Collard, następnie S. Zokou, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i M. Chavrier, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bordes i M. Konstantinidis, pełnomocnicy); Republika Wybrzeża Kości Słoniowej (przedstawiciele: J.-P. Mignard, J.-P. Benoit i G. Merland, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 36) oraz, po drugie, rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Marcel Gossio pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Republika Wybrzeża Kości Słoniowej oraz Komisja Europejska pokrywają swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 130 z 30.4.2011.

Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones przeciwko OHIM — MIP Metro (METROINVEST)

(Sprawa T-284/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego METROINVEST — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy METRO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zasada niedyskryminacji — Prawo do rzetelnego procesu)

(2013/C 164/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Carbonell Callicó, P. Craddock i B. Vanbrabant)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Berger, R. Kaase i J.-C. Plate)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 marca 2011 r. (sprawa R-954/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG a Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Chen przeciwko OHIM — AM Denmark (urządzenie do czyszczenia)

(Sprawa T-55/12) (¹)

(Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający urządzenie do czyszczenia — Trójwymiarowy wspólnotowy znak towarowy przedstawiający urządzenie do czyszczenia wyposażone w spryskiwacz i gąbkę — Unieważnienie)

(2013/C 164/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Su-Shan Chen (Sanchong, Tajwan) (przedstawiciel: adwokat C. Onken)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: AM Denmark A/S (Kokkedal, Dania) (przedstawiciel: adwokat C. Type Jardorf)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 października 2011 r. (sprawa R 2179/2010-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między AM Denmark A/S a Su-Shan Chen.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Su-Shan Chen zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 133 z 5.5.2012.

Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Bayerische Motoren Werke przeciwko OHIM (ECO PRO)

(Sprawa T-145/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Międzynarodowa rejestracja wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy ECO PRO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 164/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bayerische Motoren Werke AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Onken)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 stycznia 2012 r. (sprawa R 1418/2011-4) dotyczącą międzynarodowej rejestracji wskazującej Wspólnotę Europejską oznaczenia słownego ECO PRO.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bayerische Motoren Werke AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 165 z 9.6.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 12 kwietnia 2013 r. — Oster Weinkellerei przeciwko OHIM — Viñedos Emiliana (Igama)

(Sprawa T-474/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Unieważnienie znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie — Umorzenie postępowania)

(2013/C 164/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Andreas Oster Weinkellerei KG (Cochem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Schindler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Pohlmann, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Viñedos Emiliana, SA (Las Condes, Santiago, Chile)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 czerwca 2011 r. (sprawa R 637/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Andreas Oster Weinkellerei KG a Viñedos Emiliana, SA.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.

- 2) Strona skarżąca i OHIM pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 319 z 29.10.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 9 kwietnia 2013 r. — PT Ecogreen Oleochemicals i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-28/12) (¹)

(Dumping — przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji — Ostateczne cło antydumpingowe — Przyjęcie nowego rozporządzenia — Utrata interesu prawnego — Umorzenie postępowania)

(2013/C 164/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PT Ecogreen Oleochemicals (Kabil-Batam, Indonezja); Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte Ltd (Singapur, Singapur) i Ecogreen Oleochemicals GmbH (Dessau Roßlau, Niemcy) (przedstawiciele: F. Graafsma i J. Cornelis, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, pełnomocnik, wspierany przez adwokatów G. Berrischa i N. Chesaitesa)

Przedmiot

Żądanie częściowego stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1138/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji (Dz.U. L 293, s. 1) w zakresie w jakim nakłada cło antydumpingowe na PT Ecogreen Oleochemicals.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Nie ma potrzeby rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku Sasol Olefins & Surfactants GmbH i Sasol Germany GmbH o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte Ltd i Ecogreen Oleochemicals GmbH.
- 4) Sasol Olefins & Surfactants i Sasol Germany pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2013 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-124/13)

(2013/C 164/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri i P. Gentili, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AST/125/12 mającym na celu utworzenie listy rezerwowej obejmującej 110 miejsc, służącej obsadzeniu wolnych stanowisk Asystentów (AST3) w dziedzinie audytu, finansów/księgowości i ekonomii/statystyki;
- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AST/126/12 mającym na celu utworzenie listy rezerwowej obejmującej 78 miejsc, służącej obsadzeniu wolnych stanowisk Asystentów (AST3) w dziedzinie biologii/nauk przyrodniczych i medycznych chemii, fizyki i materiałoznawstwa, badań jądrowych, inżynierii lądowej i mechanicznej oraz inżynierii elektrycznej i elektronicznej;
- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/248/13 mającym na celu utworzenie listy rezerwowej obejmującej 29 miejsc, służącej obsadzeniu wolnych stanowisk Administratora (AD6) w dziedzinie bezpieczeństwa budynków i inżynierii instalacji budowlanych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 263, 264 i 266 TFUE.
  - Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła moc wiążącą wyroku Trybunału w sprawie C-566/10 P stwierdzającego, że ogłoszenia o konkursie wskazujące wyłącznie angielski, francuski i niemiecki jako języki, które kandydaci w konkursach otwartych Unii mogą wskazać jako drugi język, są niezgodne z prawem.

- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 342 TFEU oraz art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

- Skarżąca twierdzi w tym względzie, że poprzez wskazanie tylko trzech języków dopuszczalnych jako drugi język kandydatów w konkursach otwartych Unii, Komisja w praktyce narzuciła nowe rozporządzenie określające system językowy instytucji, naruszając wyłączną właściwość Rady w tej dziedzinie.

- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 12 WE (obecnie art. 18 TFUE), art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 ust. 3 UE, art. 1 § 2 i 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników, art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58 oraz art. 1d ust. 1 i 6, art. 27 akapit drugi i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników.

- Zdaniem skarżącej wprowadzone przez Komisję ograniczenie językowe jest dyskryminujące, ponieważ przytoczone przepisy zakazują narzucania obywatelom europejskim i urzędnikom instytucji europejskich ograniczeń językowych, które nie są przewidziane w sposób ogólny i obiektywny przez regulaminy wewnętrzne instytucji, o których mowa we wspomnianym już art. 6 rozporządzenia nr 1/58 i które dotychczas nie zostały wydane, i zakazują ustanawiania takich ograniczeń, o ile nie wynika to z konkretnego i uzasadnionego interesu służby.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 6 ust. 3 UE w części, w jakiej ustanawia on zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań jako prawo podstawowe wynikające ze wspólnych tradycji konstytucjonalnych państw członkowskich.

- Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła oczekiwania obywateli dotyczące możliwości wyboru jako drugiego języka dowolnego spośród języków Unii, zgodnie z tym, tak jak było to zawsze praktykowane do 2007 r. i co zostało autorytatywnie potwierdzone w wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-566/210 P.

- 5) Zarzut piąty dotyczy nadużycia władzy i naruszenia norm materialnych właściwych charakterowi i celowi ogłoszeń o konkursach (w szczególności art. 1d ust. 1 i 6, art. 28 lit. f), art. 27 akapit drugi, art. 34 ust. 3, art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników), a także zasady proporcjonalności.

- Zdaniem skarżącej poprzez wprowadzenie prewencyjnego i ogólnego ograniczenia języków dopuszczalnych jako drugi język do trzech, Komisja w rzeczywistości antycypowała na etapie ogłoszenia o konkursie i określenia warunków udziału w konkursie sprawdzenie kompetencji językowych kandydatów, które powinny zostać ocenione w ramach konkursu. W tej sytuacji decydujące znaczenie ma znajomość języków, a nie kompetencje zawodowe.

6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia art. 18 i 24 ust. 4 TFUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 2 rozporządzenia nr 1/58 oraz art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego urzędników.

— Skarżąca twierdzi, iż poprzez postanowienie, że zgłoszenia do udziału w konkursie obowiązkowo muszą być wysłane w języku angielskim, francuskim lub niemieckim i że w tym samym języku EPSO wysyła do kandydatów informacje dotyczące przebiegu konkursu, naruszone zostało prawo obywateli europejskich do porozumiewania się w ich własnym języku z instytucjami i nastąpiła dalsza dyskryminacja osób, które nie znają biegle tych trzech języków.

7) Zarzut siódmy dotyczy naruszenia art. 296 ust. 2 TFUE (brak uzasadnienia), a także zasady proporcjonalności i przeinaczenia stanu faktycznego.

— Skarżąca podnosi, że ograniczenie do trzech języków Komisja uzasadniła wymogiem, aby nowi pracownicy od razu byli w stanie porozumiewać się w ramach instytucji. Uzasadnienie to przeinacza stan faktyczny, ponieważ nie jest tak, że te trzy języki są najczęściej używane w różnych grupach językowych w ramach instytucji. Jest ono też nieproporcjonalne w stosunku do ograniczenia prawa podstawowego, jakim jest prawo do niedyskryminacji ze względów językowych.

Odwołanie wniesione w dniu 25 marca 2013 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 15 stycznia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-27/11 BO przeciwko Komisji

(Sprawa T-174/13 P)

(2013/C 164/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: BO (Amman, Jordania)

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

— uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie F-27/11 BO przeciwko Komisji;

— oddalenie skargi wniesionej przez BO w sprawie F-27/11 i obciążenie go kosztami postępowania w tejże instancji;

— rozstrzygnięcie, że każda ze stron pokrywa własne koszty związane z postępowaniem w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja powołuje się na jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 19 wspólnych przepisów dotyczących ubezpieczenia chorobowego urzędników Unii Europejskiej oraz pkt 2.5 rozdziału 12, zatytułowanego „Koszty transportu”, tytułu II decyzji Komisji z dnia 2 lipca 2007 r. dotyczącej ustanowienia ogólnych przepisów wykonawczych w materii zwrotu kosztów medycznych w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej nie uznał, że wprowadzone przez ten drugi przepis wyłączenie zwrotu kosztów transportu ma charakter wiążący.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2013 r. — Moallem Insurance przeciwko Radzie

(Sprawa T-182/13)

(2013/C 164/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Moallem Insurance Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności pkt 18 załącznika do decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71);

— stwierdzenie nieważności pkt 18 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55);

— uznanie, że art. 12 decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r.⁽¹⁾ oraz art. 35 rozporządzenia Rady nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r.⁽²⁾ nie mają zastosowania do strony skarżącej;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Sąd jest właściwy do skontrolowania zarówno pkt 21 część B załącznika do decyzji Rady 2010/644/WPZiB oraz pkt 21 część B załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 oraz decyzji z dnia 28 października 2010 r. i ich zgodności z ogólnymi zasadami prawa europejskiego.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że konkretny powód umieszczenia Moallem w wykazie jest błędny i nie są spełnione wymogi art. 20 ust. 1 decyzji Rady 2010/413/WPZiB (zmienionej przez art. 1 pkt 7 decyzji Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r., art. 1 pkt 8 decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 25 października 2012 r. oraz art. 1 pkt 2 decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r.) oraz wymogi art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 (zmienionego przez art. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady nr 1263/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r.).
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że decyzja Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. i rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. nie są w sposób wystarczający uzasadnione. Naruszają one przysługujące Moallem prawo do obrony oraz jej prawo do rzetelnego procesu, gdyż Rada nigdy nie udzieliła odpowiedzi na pismo Moallem z dnia 6 lutego 2013 r. i nie udostępniło Moallem akt sprawy Rady.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada naruszyła art. 24 ust. 3 i 4 decyzji Rady 2010/413/WPZiB oraz art. 46 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady nr 267/2012. Artykuł 24 ust. 3 rozporządzenia Rady 2010/413/WPZiB oraz art. 46 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 wymagają od Rady przekazania i notyfikowania swojej decyzji wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, a art. 24 ust. 4 rozporządzenia Rady 2010/413/WPZiB oraz art. 46 ust. 4 rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 przewidują dokonanie przeglądu decyzji w przypadku zgłoszenia uwag.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada przy ocenie sytuacji Moallem naruszyła zasadę dobrej administracji.
- 6) Zarzut szósty dotyczący tego, że Rada przy ocenie sytuacji Moallem naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań.

7) Zarzut siódmy dotyczący tego, że art. 12 decyzji Rady 2010/413/WPZiB oraz art. 35 rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. nie powinny mieć zastosowania do Moallem w zakresie, w jakim naruszają one zasadę proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).

8) Zarzut ósmy dotyczący tego, że rozporządzenie Rady (UE) nr 257/2012 ze zmianami, na podstawie którego został przyjęty zakwestionowany załącznik do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r., narusza art. 215 ust. 2 i 3 TFUE jako swoją podstawę prawną oraz art. 40 TUE.

9) Zarzut dziewiąty dotyczący tego, że decyzja Rady 2010/413/WPZiB oraz rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 zostały przyjęte z naruszeniem zasad równego traktowania oraz niedyskryminacji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2013 r. — PP Nature-Balance Lizenz przeciwko Komisji

(Sprawa T-189/13)

(2013/C 164/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Ambrosius)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej K(2013)369 (wersja ostateczna) z dnia 21 stycznia 2013 r. dotyczącej, na podstawie art. 31 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, pozwoleń na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zawierających substancję czynną „tolperyzon”.

pomocniczo stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji K(2013)369 (wersja ostateczna) z dnia 21 stycznia 2013 r. w zakresie, w którym państwa członkowskie są na jej podstawie zobowiązane do skreślenia zastosowania „zmniejszenie bólu związanego ze sztywnością mięśni w szczególności wskutek chorób kręgosłupa i stawów kręgosłupa” w ramach pozwoleń na tolperyzon podawany doustnie i do odpowiedniego dostosowania pozwoleń;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 116 dyrektywy 2001/83/WE⁽¹⁾.

W tym zakresie podniesiono między innymi, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie błędnej oceny kryterium braku terapeutycznej skuteczności. Ponadto skarżąca podnosi, że przy ocenie stosunku pomiędzy korzyściami a zagrożeniami tolperyzonu podawanego doustnie zostały zastosowane błędne kryteria.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 10a i załącznika I do dyrektywy 2001/83/WE

Skarżąca podnosi, że w zakresie dotyczącym oceny skuteczności, bezpieczeństwa oraz stosunku pomiędzy korzyściami a zagrożeniami zaskarżona decyzja nie uwzględniła kryteriów zawartych w art. 10a oraz w załączniku I do dyrektywy 2001/83/WE. Również w tym zakresie zaskarżona decyzja opiera się zdaniem skarżącej na zastosowaniu błędnych kryteriów ocennych.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności oraz art. 22a ust. 1 lit. b) dyrektywy 2001/83/WE

Skarżąca podnosi w ramach zarzutu trzeciego, że zamiast dokonania zmiany rozpatrywanych pozwoleń ze skutkiem natychmiastowym należało zastosować mniej restrykcyjny środek w postaci przeprowadzenia badania dotyczącego skuteczności w rozumieniu art. 22a ust. 1 lit. b) dyrektywy 2001/83/WE. Skarżąca podnosi, że Komisja nie rozpatrzyła tej możliwości wystarczająco dokładnie, i że owa możliwość została oddalona przez Komitet ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi w ramach EMA z prawnie bezzasadnych powodów.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67)

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2013 r. — Rubinum przeciwko Komisji

(Sprawa T-201/13)

(2013/C 164/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rubinum, SA (Rubí, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci C. Bittner i P.-C. Scheel)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 288/2013;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003⁽¹⁾

Skarżąca podnosi w tym kontekście, że zaskarżona decyzja jest oparta w szczególności na art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003 i że przesłanki określone w tym przepisie nie zostały spełnione w niniejszym przypadku. Wskazuje ona w szczególności na to, że zaskarżone rozporządzenie bazuje tylko na założeniach i że faktycznie nie stwierdzono konkretnie ani przenoszenia odporności na antybiotyki, ani wytwarzania toksyn przez rozpatrywaną mieszaninę.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1831/2003

Skarżąca twierdzi w tym miejscu, że jej wniosek złożony na podstawie art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 rozporządzenia nr 1831/2003 Komisja powinna była rozstrzygnąć zgodnie z art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003

Skarżąca podnosi w tym kontekście, że w szeregu procedur zezwolenia odpowiednio i wystarczająco udowodniła, że produkowany przez nią dodatek paszowy zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003 nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska. Poza tym Komisja i EFSA nie obaliły tych dowodów.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 6 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ⁽²⁾

Skarżąca podnosi tu, że u podstaw zaskarżonego rozporządzenia brak jest prawidłowej i pełnej analizy ryzyka.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002

Skarżąca twierdzi tu między innymi, że Komisja nie może też uzasadniać zaskarżonego rozporządzenia zasadą ostrożności, o której mowa w art. 7 rozporządzenia nr 178/2002. Poza tym twierdzi, że zaskarżone rozporządzenie również przy uwzględnieniu zasady ostrożności narusza wymogi art. 7 ust. 2 rozporządzenia 178/2002.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia ogólnych zasad prawa Unii

Skarżąca zarzuca w tym kontekście naruszenie prawa do wysłuchania, prawa do sprawiedliwego postępowania oraz zasady proporcjonalności.

- 7) Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 19 rozporządzenia nr 1831/2003

W tym miejscu zarzuca się, że Komisja nie dochowała dwumiesięcznego terminu przewidzianego w art. 19 rozporządzenia nr 1831/2003 na kontrolę decyzji lub zaniechać EFSA i że wniosek skarżącej o weryfikację stanowiska EFSA rozstrzygnęła dopiero po przyjęciu zaskarżonego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 sierpnia 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.U. L 268, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2013 r. — Portugal Telecom SGPS, SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-208/13)

(2013/C 164/38)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Portugal Telecom SGPS, SA (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: N. Mimoso Ruiz i R. Bordalo Junqueiro, advogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2013) 306, obciążając Komisję kosztami postępowania i kosztami poniesionymi przez skarżącą;
- pomocniczo, o obniżenie grzywny zastosowanej wobec skarżącej na podstawie art. 2 ww. decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji wskazuje się, że Portugal Telecom i Telefónica S.A. naruszyły art. 101 TFUE poprzez włączenie klauzuli dziewiątej do porozumienia o nabyciu przez Telefónica S.A. pakietu akcji Brasilcel NV posiadanego przez Portugal Telecom, którą Komisja zinterpretowała jako porozumienie o niekonkurowaniu niezależne od odnośnej transakcji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasadniczych wymogów formalnych:

— skarżąca uważa, że decyzja nie zawiera uzasadnienia, ponieważ zawarte uzasadnienie zawiera braki, nieścisłości i błędy w istotnych kwestiach, które powodują w nieuchronny sposób nieważność jej wniosków;

— skarżąca uważa, że decyzja obarczona jest brakiem wystarczających dowodów w zakresie, w jakim Komisja nie przedstawiła żadnego dowodu, który osłabiłby dowód przedstawiony przez skarżącą, z którego wynika, że klauzula 9-ta porozumienia zawierała zobowiązanie do niekonkurowania, które z uwagi na okoliczności jego powstania nie mogło stać się skuteczne bez uprzedniego jego zatwierdzenia przez obydwie strony;

- skarżąca uważa ponadto, że klauzula 9-ta porozumienia nie może zostać zaklasyfikowana jako ograniczenie ze względu na cel oraz że Komisja nie wykazała, co do niej należało, istnienia aktualnego lub potencjalnego skutków ograniczających, które mogłyby naruszać zasady konkurencji.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia traktatu i prawa związanego z jego stosowaniem
- Skarżąca uważa, że decyzja narusza prawo Unii w zakresie, w jakim obarczona jest następującymi wadami:
- a) oczywistym błędem w ustaleniach faktycznych, w odniesieniu do dowodów i wystarczających dowodów w zakresie, w jakim Komisja ocenia i błędnie interpretuje dane przedstawione przez strony postępowania, a w konsekwencji nie włącza do akt bardziej wiarygodnych wniosków;
- b) błąd w wykładni art. 101 TFUE, a w konsekwencji naruszenie rzeczowego przepisu w zakresie, w jakim Komisja zaklasyfikowała w błędny i nieuzasadniony sposób strony jako potencjalnych konkurentów na wszystkich rynkach objętych rzekomo spornym obowiązkiem niekonkurowania; rzeczony obowiązek nie mógł zostać zaklasyfikowany jako ograniczenie ze względu na cel i Komisja nie wykazała wystąpienia jakichkolwiek skutków;
- c) naruszenie obowiązku dochodzenia i orzekania, w zakresie w jakim decyzja nie porusza ani nie obala wszystkich odnośnych argumentów przedstawionych przez strony, w szczególności w odniesieniu do zakresu klauzuli o niekonkurowaniu;
- d) naruszenie zasady *in dubio pro reo* W ZAKRESIE, W JAKIM Komisja uznaje za oczywiste niektóre okoliczności niekorzystne dla skarżącej, odnośnie do których istnieją wątpliwości co do ich powagi i odnośnie do których sama Komisja nie ma pewności;
- e) naruszenie zasad, do przestrzegania których Komisja była zobowiązana przy stosowaniu grzywien, a dokładniej zasad wymienionych w pkt 13 jej wytycznych w tej dziedzinie w zakresie, w jakim Komisja obliczyła kwotę grzywny dla wszystkich rynków komunikacji elektronicznej, niezależnie od tego, czy były one położone na Półwyspie Iberyjskim, pomijając również okoliczność, iż w każdym razie zarzucane naruszenie ustało po 29.10.2010.
- f) naruszenie zasady proporcjonalności z uwagi na okoliczności konkretnej sprawy i kryteria, jakie powinny być przestrzegane przy stosowaniu grzywien.

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2013 r. — Ferracci przeciwko Komisji

(Sprawa T-219/13)

(2013/C 164/39)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Pietro Ferracci (San Cesareo, Włochy) (przedstawiciele: A. Nucara i E. Gambaro, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji Komisji z dnia 19 grudnia 2012 r.;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzutu i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona w związku z decyzją Komisji C(2012) 9461 wersja ostateczna z dnia 19 grudnia 2012 r., stwierdzającej niezgodność ze wspólnym rynkiem, nie nakazując przy tym jej odzyskania, pomocy przyznanej w związku ze zwolnieniem z podatku gminnego od nieruchomości (ICI), na rzecz podmiotów niekomercyjnych prowadzących pewne rodzaje działalności oraz stwierdzającej, że nie stanowi pomocy państwa uprzywilejowane traktowanie przyznane Kościołowi i niektórym stowarzyszeniom sportowym na podstawie art. 149 tekstu jednolitego ustawy o podatku dochodowym (TUIR), ani zwolnienie z IMU [(Imposta Municipale Propria — podatku gminnego)] przyznane niektórym podmiotom prowadzącym szczególną działalność.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu i błędnym zastosowaniu oraz błędnej wykładni art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

— W tym zakresie podniesione zostało, że pozwana, mimo iż stwierdziła naruszenie art. 107 i 108 TFUE, nie nakazała odzyskania rzeczowej pomocy państwa. W tym względzie skarżący uważa, że nie występuje żadna szczególna okoliczność, która prowadziłaby do całkowitej niemożności odzyskania pomocy, a w każdym razie taka całkowita niemożność nie została wykazana.

2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu i błędnym zastosowaniu art. 107 akapit pierwszy TFUE.

— W tym zakresie stwierdzone zostało, że w zaskarżonej decyzji pozwana uznała, że pomoc wprowadzona przez Republikę Włoską na mocy art. 149 akapit czwarty TUIR nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu TFUE. W szczególności pozwana stwierdziła, że nie istnieje żadna selektywna korzyść; skarżący uznaje natomiast, że wskazany przepis przyznaje selektywną korzyść kościołom uznanym przez państwo i stowarzyszeniom sportu amatorskiego oraz spełnia inne przesłanki zaistnienia pomocy państwa zgodnie z art. 107 akapit pierwszy TFUE.

3) Zarzut trzeci oparty na naruszeniu art. 107 akapit pierwszy TFUE.

— W tym zakresie zauważa się, że w zaskarżonej decyzji pozwana uznała, iż pomoc wprowadzona przez Republikę Włoską za pośrednictwem rzeczonego zwolnienia z IMU nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu TFUE. W szczególności pozwana stwierdziła, że korzystający ze zwolnienia z IMU nie są „przedsiębiorstwami”. Skarżący uznaje natomiast, że to przedsiębiorstwa w rozumieniu prawa wspólnotowego korzystają ze zwolnienia oraz że spełnione są inne przesłanki zaistnienia pomocy państwa zgodnie z art. 107 akapit pierwszy TFUE.

4) Zarzut czwarty oparty na naruszeniu art. 296 TFUE.

— W tym zakresie podniesione zostało, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji z uwagi na brak uzasadnienia w związku ze wszystkimi wyżej wymienionymi zarzutami podniesionymi w skardze z naruszeniem art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2013 r. — B&S Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-222/13)

(2013/C 164/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Business and Strategies in Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: L. Bihain, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną i zasadną, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;

— nakazanie Komisji Europejskiej wpisania skarżącej na skróconą listę kandydatów zaproszonych do udziału w postępowaniu przetargowym związanym z umową EuropeAid/132633/C/SER/multi, lot 7: Governance and home affairs (Zarządzanie i sprawy wewnętrzne);

— obciążenie Komisji całymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia, naruszenia zasady dobrej administracji, w szczególności w zakresie, w jakim wprowadza ona wymóg spójności, zasady poszanowania kontradiktoryjności, jak również naruszenia ochrony uzasadnionych oczekiwań strony skarżącej i zasady sprawiedliwości, ponieważ Komisja w piśmie z dnia 2 kwietnia 2013 r., wysłanym po wydaniu przez nią decyzji z dnia 15 lutego 2013 r., po raz pierwszy odrzuciła jako niekwalifikujący się projekt nr 25 zgłoszony przez skarżącą w celu spełnienia kryterium możliwości technicznych, sprawiając tym samym, że liczba projektów kwalifikujących się jako projekty referencyjne spadła poniżej koniecznego minimum.

2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia pkt 2.4.11.1.3 akapit drugi Praktycznego przewodnika po procedurach udzielania zamówień w ramach działań zewnętrznych Unii Europejskiej, jak również objaśnienia A 47 przedstawionego w odniesieniu do ogłoszenia o zamówieniu, ponieważ Komisja błędnie zinterpretowała pojęcie projektów referencyjnych kwalifikujących się do spełnienia kryterium wyboru dotyczącego możliwości technicznych kandydata.

Postanowienie Sądu z dnia 17 kwietnia 2013 r. — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste przeciwko Komisji

(Sprawa T-353/08) ⁽¹⁾

(2013/C 164/41)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

**Postanowienie Sądu z dnia 19 kwietnia 2013 r. —
Comunidad Autónoma de Galicia, przeciwko Komisji**

(Sprawa T-520/10) ⁽¹⁾

(2013/C 164/42)

Język postępowania: hiszpański

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

_____

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

**Postanowienie Sądu z dnia 17 kwietnia 2013 r. — Grupo
Bimbo przeciwko OHIM (SANISSIMO)**

(Sprawa T-485/12) ⁽¹⁾

(2013/C 164/43)

Język postępowania: hiszpański

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

_____

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2013/C 164/34	Sprawa T-174/13 P: Odwołanie wniesione w dniu 25 marca 2013 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 15 stycznia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-27/11 BO przeciwko Komisji	19
2013/C 164/35	Sprawa T-182/13: Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2013 r. — Moallem Insurance przeciwko Radzie	19
2013/C 164/36	Sprawa T-189/13: Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2013 r. — PP Nature-Balance Lizenz przeciwko Komisji	20
2013/C 164/37	Sprawa T-201/13: Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2013 r. — Rubinum przeciwko Komisji ...	21
2013/C 164/38	Sprawa T-208/13: Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2013 r. — Portugal Telecom SGPS, SA przeciwko Komisji Europejskiej	22
2013/C 164/39	Sprawa T-219/13: Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2013 r. — Ferracci przeciwko Komisji	23
2013/C 164/40	Sprawa T-222/13: Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2013 r. — B&S Europe przeciwko Komisji	24
2013/C 164/41	Sprawa T-353/08: Postanowienie Sądu z dnia 17 kwietnia 2013 r. — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste przeciwko Komisji	24
2013/C 164/42	Sprawa T-520/10: Postanowienie Sądu z dnia 19 kwietnia 2013 r. — Comunidad Autónoma de Galicia. przeciwko Komisji	25
2013/C 164/43	Sprawa T-485/12: Postanowienie Sądu z dnia 17 kwietnia 2013 r. — Grupo Bimbo przeciwko OHIM (SANISSIMO)	25

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

